

**ONDŘEJ
MĚŠTÁK**
*PLASTICKÝ
CHIRURG*

Před lety jsem si povídal s jeho otcem, rovněž plastickým chirurgem. Zapůsobil na mě jako velká osobnost. Ondřej tehdy medicínu teprve studoval. Dnes je mu devětatřicet, operuje, přednáší medikům, publikuje vědecké články v nejprestižnějších odborných časopisech... Napadá mě, jestli už tátu nepřerostl.

KRÁSU MŮZEME VYPOCÍTAT

Kdo z vás je lepší – vy, nebo otec?

Každý máme svoje přednosti. Táta je v plastické chirurgii nejlepší v tom, že má nejdelší praxi, odoperoval toho už tolik, že víc zkušeností snad ani mít nemůže. Já do toho zase vnáším mladší, nadšenou krev, používám víc inovačních postupů, někdy volím progresivnější metody.

Před časem jsem četl, že právě vaše novátorství tatínka někdy trochu zlobí.

To byl asi starší článek, protože v posledních letech jsme si to už vyjasnili. Zpočátku jsme s tátou mívali mezi sebou nějaké napětí a v něčem se neshodli. Mladí lidé s nadšením a zápalem vidí věci z poněkud jiné perspektivy než starší generace, což byl i můj případ. Postupně jsem ovšem uznal, že

je dobré nezkoušet takové novoty, které by mohly být rizikové a přinášely by komplikace. Stal jsem se trochu konzervativnějším a táta naopak začal být k mým představám otevřenější, takže dnes mezi námi není žádný problém.

Dáte mi příklad vašich rozdílných operačních postupů?

Třeba operace nosu, kterých táta dělá hodně a umí je perfektně. Provádí je zavřenou technikou, kdy nos vůbec neotvírá. Tenhle postup má dovedený k dokonalosti. Jenže v dnešní době je malinko modernější a v něčem jednodušší otevřená metoda. To se udělá řez dole, nos se otevře a v případě potřeby – například při úrazu nebo funkční poruše nosu – se do něj dávají štěpy ze žebra. Táta je tedy zastáncem zavřené, konzervativní techniky, já pro zhruba pětinu pacientů doporučuji techniku otevřenou.

Pracujete na stejné soukromé klinice, kterou váš otec před lety založil. Stane se, že si nějakého pacienta či pacientku vzájemně předáte? Že řeknete - s tím jdete k tátovi, nebo naopak k synovi, on to umí líp?

Určitě, spíš táta posílá pacientky mně, především na prsa. Při těchto operacích se inovace projevuje nejvíc. Mnohdy stačí operace, jakou dělá táta, kdy se implantáty, ne moc velké, vloží nad žlázu. Existují ale složitější výkony, ať už při zvětšování, nebo modelaci. A hlavně během rekonstrukce prsu odňatého v souvislosti s onkologickým onemocněním, které provádím na klinice plastické chirurgie v Nemocnici Na Bulovce.

HLAVY BRUCE WILLISE
Co říkáte zvětšeným nadrům, která na hrudníku vypadají jako dvě polokoule? Větší či menší, ale od pohledu nepřírozené a nehybné. Váš jako muž by to přitahovalo?

Vůbec ne! Vždycky říkám pacientkám, že je důležitější tvar než velikost. Dělam co nepřirozenější tvar, u kterého není poznat, že jsou prsa operačně zvětšena. Používám anatomické implantáty, jsou jako kapky, a vybírám je ze 150 tvarů přesně pro jednotlivé typy postav. V některých případech ještě implantát překrývám tukovou tkání.

Kde ten tuk vezmete?

U hubených žen zpravidla na vnitřních stranách stehen, tam aspoň trochu tuku mají. Něco se odsaje a pak to napíchám přes implantáty. Kombinace tuku a implantátu přináší nejlepší výsledky, je takový Aston Martin mezi nynějšími operačními metodami.

Řekněte mi ale, kdo vytváří na ženských hrudích ty odpudivé polokoule?

No, plastičtí chirurgové...

To si neuvědomují, jak je to nehezké?

Může se stát, že to chce sama pacientka, protože se jí to z nějakého důvodu líbí. A oni jí chtějí vyhovět, splnit její přání, možná si i sami myslí, že to není ošklivé. Anebo to vědí, ale je to pro ně byznys, chtějí prostě vydělat. Nemusí to být ovšem pokaždé chyba, lhostejnost nebo nesoudnost plastického chirurga. Podívejte se na Victorii Beckhamovou. Na svých přednáškách jí dávám posluchačům jako odstrašující příklad operované ženy, která má na hrudi dva balony. Při přednášce vždycky v té chvíli promítnu obrázek holé hlavy Bruce Willise, protože prsa paní Victorie vypadají přesně jako dvě Willisovy hlavy. Přitom ona má tolik peněz, že si může dovolit nejlepšího plastického chirurga na světě. Jenže její implantáty nejsou dobře vybrané. Všichni to vidí a říkají si, bože, tam má ale šílená prsa. Jí se to ale možná líbí.

FOTO ARCHIV ONDŘEJE MĚŠTÁKA, PETR KOZLIK/MAFRA

1 OPERACE. Je nutná pevná ruka a naprosté soustředění. **2 PODOBA.** Otec Jan a syn Ondřej patří ke špičce českých plastických chirurgů. **3 ŠTĚSTÍ.** Mým největším úspěchem je moje rodina, říká. **4 SPORT.** Měří 197 centimetrů a po otci, výborném volejbalistovi, zdědil i sportovní talent.

Řekli byste, že v Česku v posledních letech nastala inflace plastických chirurgů?

Zajímavá otázka. Máme zhruba 150 atestovaných plastických chirurgů. Pro srovnání, například v Polsku, které má třiapůlkrát víc obyvatel, je jich zhruba stejně. Určitě se u nás rozrostl počet soukromých klinik plastické chirurgie, kam jdou lékaři za byznysem, zatímco ve státních zařízeních jich je málo. Přitom právě v nemocnicích by měli po atestaci alespoň pět let zůstat, jenže odtud utíkají hned.

Rozumím vám správně, že plastické operace provádějí jen atestovaní plastičtí chirurgové?

Ne, bohužel na některých klinikách i neatestovaní. Třeba gynekologové zvětšují prsa, různé operace provádějí klidně i dětští chirurgové.

S jakými výsledky?

Občas jim to vyjde, občas moc ne. A někdy dělají šílené věci, které pak my opravujeme. Přesto to však u nás ještě není takový problém jako například v Německu nebo na celém americkém kontinentu.

Tihle operatěři vám pijí krev?

Mně je v podstatě jedno, který lékař operuje, ale musí mít náležitě vědomosti a dostatečný trénink, aby pacienty nepoškodil. Uvědomte si, že i po zdánlivě jednoduché výplni obličej může člověk v krajním případě dokonce oslepnout nebo ho po nějakém neodborném zákroku postihne nekróza kůže, takže mu upadne špička nosu. Málo invazivní medicínu dělá strašně množství lidí, nejen doktoři, ale i sestřičky, protože to je velký byznys. Přitom by ji měl provádět člověk, který má aspoň chirurgické základy a dostatečnou praxi.

Abych si to ujasnil, mluvíte o různých výplních v obličejí a přifukování rtů?

Jde o zvýraznění kontur v oblasti lícnicí kostí, zvýraznění brady nebo dolní čelisti, tedy o zákroky, kterými se zvyšují atraktivita obličej. S kyselinou hyaluronovou se musí nakládat velmi opatrně, je nutné ji užívat jenom v minimálních dávkách, jinak hrozí záněty. Všimněte si, že hodně známých lidí v Česku, nechci je tady jmenovat, má najednou velké hlavy. To je následek přehnaného napichávání obličej. V podstatě se jedná o nevratný otok. Obdobné to je se zvýrazňováním rtů. Když se zvětší mírně, nevidím v tom problém. Ten ovšem nastává, pokud se nerespektuje anatomie pacientek a někdo jim vytvoří dva obrovské, neforemné pysky.

Co když si to ale ženy samy vyžádají?

I přesto bych jim to tak nikdy neudělal! Existují pacientky, třeba nějaké Rusky, ale i Češky,

kteří si to vědomě nechají takhle napíchat a mají potom obrovské, úplně asexuální rty. Jim se to nejspíš líbí a připadá jim to krásné, i když jim to myslím nesluší. Ostatně, povídání o kráse by vydalo na samostatný článek.

ZLATÁ MASKA

Tak mi o tom něco řekněte.

Jak vy víte, co je krásné?

Krása je subjektivní, každý ji vnímá trochu jinak. Na druhou stranu ale můžeme jasně definovat to, co většina lidí považuje za krásné, i o tom mám jednu ze svých přednášek. Víte, krása je hrozně zajímavá věc, ale problém vězí v tom, že se o ní neučí ani na medicíně, ani v plastickochirurgickém tréninku. Jak vypadá krásný obličej, krásná ňadra? Když děláme rekonstrukci odňatých prsou, tak kolegové občas nevědí, jak vlastně mají vypadat, aby byla estetická. Přitom to je jasně definované.

Vážně? Poučte mě.

Pod bradavkou má být 55 procent objemu, nad bradavkou 45 procent, přičemž dolní část by měla být mírně prověšená. Zřetelně definována je podprsň rýha, daná je i pozice bradavky.

Obávám se, že by se s vámi mohla spousta lidí hádat, že se jim líbí jiná prsa. Jak jste došel k vašemu ideálu 55 ku 45?

Není to můj výmysl, ale výsledek rozsáhlých zahraničních výzkumů. Početné skupiny osob podle předložených obrázků prsou nebo obličejů určovaly, co se jim nejlépe líbí.

Jaká je obecně vnímaná představa krásného obličje?

Je definována na základě zlatého řezu a řeckého čísla ϕ , které je 1,618 a vyjadřuje ideální proporcí mezi různými délkami. Třeba na šnečí ulitě je každá další zatáčka 1,618krát větší než předchozí. Články našich prstů jsou každý 1,618krát menší než předchozí. A dolní ret by měl být ideálně 1,618krát větší než ten horní. V Americe jeden chirurg zasvětil celý život studiu poměrů rysů a vzdáleností v obličejích a vytvořil takzvanou zlatou masku, tedy jakási ideál. Pro názornost – ve Spojených státech pasuje například na Toma Cruise nebo Angelinu Jolie. Zajímavé je, že když vezmete obličje stovky lidí a zprůměrujete je, vyjde vám z toho ideál krásy, který lze dosadit do zlaté masky.

Poznáte jako odborník, že má žena v obličejích nebo na těle plastické operace?

Ne, pokud jsou dobře udělené a respektují přirozenou anatomii. Správně provedený estetický zákrok se pozná podle toho, že ho nepoznáte. Líbí se mi třeba přirozená krása americké herečky Blake Lively. Nikdo na ní nepozná, že má udělaný nos. Totéž platí o Jennifer Anistonové, která kdysi taky podstoupila plastiku nosu. Obě měly bambule, ale když se jim nosy citlivě zmenšily, získaly jejich obličje na atraktivitě a pomohly jim k většímu sebevědomí a tím i úspěšnější kariéře.

Ted' mluvíte o herečkách, ale vy jste jednou řekli, že hezký zjev pomáhá i v akademickém prostředí a taky v mnoha jiných oblastech našeho života. Nevrhly se na vás nějaké aktivistky s tím, že jste se dopustil nekorektního výroku o něčem, co nesmí hrát žádnou roli a co by mohlo někoho ranit?

Podívejte, jedna věc je, jestli má něčí krása hrát třeba v zaměstnání nějakou roli. Já

INZERCE

PŘEDPLATNÉ 3 měsíce na zkoušku

Jen za 219 Kč

ČTVRTEČNÍ
MF DNES
s televizním
magazínem
DNES+TV

DNES

Předplatné objednávejte
na 225 555 522 nebo na
www.mfdnes.cz/zkouska.
Po 3 měsících bude předplatné
automaticky ukončeno.

rozhovory

osobnosti

DAVID SUCHET

televizní programy

zajímavé články...

» Slevové kupony: Více než sto sedmdesát slev uvnitř čísla

si myslím, že by neměla. Jenže druhá věc je skutečnost – roli to hraje! Nejde o můj dojem, o subjektivní názor, k tomu totiž existují tvrdá data a obsáhlé studie. Hezčí lidé mají rychlejší akademický postup, když budou vedle sebe dvě stejně šikovné osoby, tak ta krásnější vystoupá nahoru rychleji. Lepší známky nosí ze školy hezčí děti. U pohledných lidí existuje menší pravděpodobnost, že dostanou v autě pokutu, hrozí jim menší riziko, že když přijdou k soudu, budou odsouzeni. Není to spravedlivé, ale je to tak.

Vy sám máte nějakou plastiku?

Nemám.

A přiznal byste to?

Asi ano. U chlapů to je pořád ještě trošku zvláštní a méně obvyklé, zatímco u žen už jsou tyhle zákroky normální a mnohdy zcela objektivně prospěšné. Například zpevnění prsou po dětech. Zrovna nedávno za mnou byla partnerka jednoho fotbalisty. Mívala krásná prsa céčka, ale teď po dětech je má úplně vykojené a spadlé. Ztratila sebevědomí, neukáže se před mužem ani ve sprše, trpí jejich sexuální život a tím celý vztah. Přitom řešení je dostupné. Dám jí implantáty, prsa zpevním a nikdo nic nepozná. Některým ženám těhotenství opravdu hodně zhutuje prsa a břicho. To vy nevidíte, protože se pak stydí a nikde se moc neukazují, velmi tím trpí. Proto myslím, že není špatně, když podstoupí plastickou operaci.

Co nejčastěji operujete u mužů?

Horní víčka, to je malá operace s dobrým efektem.

Když zvětšujete dámám prsa, máte i pro pány nějaké zvětšení? Však víte, po čem muži touží.

Myslíte zvětšení penisu? Jedna plastická chirurgka v Česku je na to expertka. K rozšíření se používá výplň a k prodloužení je třeba přeríznout jeden vaz, čímž získáte centimetr, možná centimetr a půl navíc. Já to ale rozhodně nedoporučuju. Vzpomínám si na jednoho doktora, který pacientovi prováděl takový zákrok. Přerízl onen vaz a druhý den mi volal: Hele, Ondro, nemáš v knihovně anatomii penisu, já ho včera prodlužoval a pacient ho dnes vůbec necítí, tak se chci podívat, jestli jsem tam nepřerízl ještě něco jiného. Takže do toho bych se já nepouštěl, riziko je zbytečně velké.

V Nemocnici Na Bulovce se věnujete rekonstrukční chirurgii. Co tam konkrétně operujete?

Vedle rekonstrukce prsů po onkologických onemocněních děláme rekonstrukce břišní stěny, obličejové rekonstrukce třeba po úrazech a provádíme taky složité mikrokirurgické zákroky trvajících klidně i šest hodin.

V plastické chirurgii většinou nezachraňujeme životy, nýbrž se snažíme, aby se pacienti cítili ve svém těle lépe anebo se mohli po vážných úrazech a po nádorech vrátit k tomu, jak žili dřív. Poté, co zrekonstruuje mladé ženě prs, o který přišla kvůli rakovině, se nám občas svěřá, že si díky tomu našla partnera a že bez chybějícího řadra by se bývala vůbec neodvážila začínat nějaký vztah.

Když to trochu zbagatelizuju, tak tohle nejsou rozmařilé paničky, které se chodí opečovávat na soukromé kliniky, jako je ta vaše.

To ale hodně bagatelizujete. Kdybyste se mnou seděl při mých konzultacích, tak byste viděl, že k nám přicházejí v naprosté většině úplně normální ženy. Rozmařilými paničkami byste nazval tak deset procent našich pacientek. Já bych ale takové označení nepoužil skoro u žádných. Na první pohled sice některá může vypadat jako fillena, ale při pohovoru zjistíte, že se sice navenek tváří tak, aby zapadla do své sociální skupiny, ale uvnitř je to docela křehká, normální bytost.

PŘEKONANÁ MOUDRA

Před lety jste se dostal na stáž do Bostonu k plastickému chirurgovi Bohdanu Pomahačovi, který je známý tím, že vedl unikátní transplantaci obličeje. Byla by tak mimořádně náročná operace proveditelná i v Česku?

Jsem si jistý, že byla! U nás máme plastické chirurgy, kteří by to zvládli. Třeba v Brně ve Fakultní nemocnici u svatě Anny nebo v Praze na Vinohradech pracují špičkoví mikrochirurgové. Navíc je na vysoké úrovni i česká transplantáční medicína.

To jste mě překvapil, myslel jsem, že taková operace je natolik náročná, že by se u nás ani nedala zaplatit.

Je to jinak, u nás není pacient, o kterém by plastičtí chirurgové věděli, že by takovou transplantaci potřeboval. Kdyby se někdo potřebný našel, lékaři by ho rádi odoperovali.

Máte taky nadpřirozené schopnosti, o kterých mi před lety vyprávěl váš otec?

Táta hodně věří ve svoje energie, v intuici, v komunikaci na dálku. Já to teď v sobě hledám, učím se pracovat s energiemi. Studuju východní filozofie, zajímám se o kvantovou medicínu. Na ní je založena homeopatie, ajurvěda i čínská medicína. Už mi docvaklo, jak a proč to funguje, klasickou fyzikou totiž nejdou popsat. Věděl jste třeba, že lze udělat celkovou operaci břicha jenom v akupunktuře?

Nevěděl, to si ani neumím představit. Zato vím, že čínskou medicínu, akupunkturu a homeopatii považují mnozí lékaři za pavědy.

Protože nemají dostatek informací. To, že nevíme, jak něco funguje, neznamená, že to nefunguje.

Zase vás požádám o příklad.

V nemocnici máte dvě skupiny pacientů. K jedné se modlí lidé, kteří to umí. Pacienti ani doktoři nevědí, o kterou skupinu jde. A je prokázáno, že lidé ve skupině, ke které směřují modlitby, se léčí rychleji. Je to dost divné, ale tenhle takzvaný dvojité slepý pokus nelze obelhat.

Když tohle říkáte jiným lékařům, nemyslí si o vás, že jste blázen?

Asi jo. Bohužel u doktorů se některé staré pravdy přenášejí z generace na generaci. Nastupující lékaři si tahle stará, dávno překonaná moudra neověřují a dál je předávají.

Teď jste si některé kolegy určitě rozhněval.

Nejsem ortodoxní zastávce alternativní medicíny. Západní medicína hraje v mém životě prim a v některých oblastech je nezastupitelná. Ale v jiných je i v dnešní době kompletně bezzubá. A tam někdy východní medicíny opravdu pomůžou, na to máme data. Nevím proč, ale funguje to. Jednou se to určitě dozvíme.

V květnu vám bude čtyřicet. Vyberte jednu věc, která se vám zatím v životě nejvíc povedla?

Moje rodina, žena a děti! To je úplný základ pro můj soukromý i odborný život. Na podzim jsem měl období, kdy jsem pracoval osmnáct hodin denně, a k tomu potřebujete kompletní zázemí. Přijdu domů a moje manželka, neskutečně úžasná, mi ho vytváří.

Co vám v nemocnici nebo na klinice udělá největší radost?

Každá operace, která někomu zlepšit život, nebo dokonce pozitivně ovlivní jeho osud, mě motivuje k další práci.

A jaké poděkování nebo dárek od pacientek vás nejvíc potěší?

Když mi přinesou tvarohové buchty. To je úplatek, který mám rád a který asi jako jediný od nich přijmu. ■

daniel.pacek@mfdnes.cz

V PĚTI ČÍSLECH

39

Narodil se 23. května 1981 v Praze.

15

Studium medicíny dokončil před patnácti lety, dnes má několik akademických titulů.

37

O tolik let je mladší než jeho otec Jan Měšák, jeden z nejvýraznějších lékařů v historii české plastické chirurgie.

2014

Jako dobrovolník absolvoval misi v Jordánsku, kde operoval lidi zasažené válečným konfliktem v Sýrii.

2

S manželkou Kateřinou, která je také lékařkou, má dvě děti, Aničku (9) a Alberta (6).

ZTRATILA SEBEVĚDOMÍ, NEUKÁŽE SE PŘED MUŽEM ANI VE SPRŠE, TRPÍ JEJICH SEXUÁLNÍ ŽIVOT A TÍM CELÝ VZTAH.